

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 41/2013
04.04.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву П.з.т. и у. доо DM W. GMBH из М., поднетом преко пуномоћника М.Р., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке – пресуде Управног суда 12 У 11597/11 од 24.12.2012. године, уз учешће противне странке Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије и са противним странкама: В.В., К.У., П.Б., Ц.И. и Ц.Б., сви из Б., које заступа пуномоћник В.Л., адвокат из Б., и Градском општинам Стари Град, у предмету грађевинском, у нејавној седници већа одржаној дана 04.04.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом у ставу I диспозитива уважена је тужба тужилаца В.В., К.У., П.Б., Ц.И. и Ц.Б. и поништено решење Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије број 350-01-00154/2009-07 од 27.09.2011. године и предмет је враћен истом органу на поновно одлучивање. У ставу II диспозитива побијане пресуде обавезује се правни следбеник туженог, Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије, да тужиоцима надокнади трошкове управног спора у износу од 21.270,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Поништеним решењем Министарства животне средине, рударства и просторног планирања Републике Србије од 27.09.2011. године, у ставу I диспозитива, одобравају се инвеститору Општини Стари Град из Београда радови на санацији, адаптацији и реконструкцији локала број 3 у постојећем стамбено-пословном објекту у Београду у улици ..., на кп. број ... КО Стари Град. Намена новог простора је ексклузивно угоститељство. Пројектом је обухваћен део приземља површине 180м² и део подрума површине 154м². Предвиђена је и изградња још једне степенишне вертикале и још једног улаза из улице ..., у односу на постојеће стање. У ставу II диспозитива истог решења је наведено да саставни део овог одобрења чини Акт о урбанистичким условима број 350-01-00610/2008-10 од 01.12.2008. године, идејни пројекат усклађен са Актом о урбанистичким условима и извештај Републичке ревизионе комисије за стручну контролу техничке документације број 350-01-00154/2009-07 од 17.07.2009. године о прихватању техничке документације. Ставом III диспозитива наведеног решења је одређено да се на основу овог одобрења за изградњу не може приступити грађењу објекта, односно извођењу радова, ставом IV да је инвеститор дужан да, осам дана пре почетка грађења објекта поднесе, уз пријаву за почетак извођења радова и главни пројекат с техничком контролом и документацијом прописаном чланом 114. Закона о планирању и изградњи органу надлежном за издавање одобрења за изградњу. Ставом V диспозитива оспореног решења је одлучено да одобрење за изградњу престаје да важи ако се не отпочне са грађењем објекта, односно извођењем радова, у року од две године од дана правноснажности одобрења за изградњу.

У захтеву за преиспитивање судске одлуке, поднетом због битних повреда закона и правила поступка, подносилац истиче да тужиоци своја власничка права а тиме и активну легитимацију заснивају на ништавим уговорима о откуп у национализованих станова у заштићеном културном добру, који су закључени у периоду од 04.04.1991. до 28.04.1993. године. Указује да се, сходно одредбама чл. 103-110 Закона о облигационим односима, на ништавост може позвати свако заинтересовано лице, да ништавост не застарева и да на исту суд мора да пази по службеној дужности. Истиче да се у овом случају ради о културном добру од општег интереса и да је стога статус локације и зграде у улици ... у Б. регулисан обавезујућим прописима и планским актима означеним у захтеву. Наглашава да је на основу тих прописа Републички завод за заштиту споменика културе утврдио обавезујуће конзерваторске услове за ту зграду и целу парцелу решењима, по броју и датуму доношења, означеним у захтеву. Предлаже да Врховни касациони суд преиначи или укине побијану пресуду.

Противна странка, Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије, које је у складу са чланом 36. став 6. Закона о министарствима ("Сл. гласник РС" 72/12) преузело од Министарства животне средине, рударства и просторног планирања решење надлежности из области грађевинарства и

животно средине, рударства и просторног планирања вршимо надлежности из области грађевинарства и урбанизма, уз свој акт број 350-01-00154/2009-07 од 04.03.2013. године упућен Врховном касационом суду, доставља одговор на тужбу у управном спору, уз напомену да се списи предмета налазе у Управном суду у предмету 12 У 11597/11.

Градска општина Стари Град није доставила одговор на захтев иако јој је исти уредно уручен, према доставници у списима, дана 12.02.2013. године. Противне странке: В.В., К.У., П.Б., Ц.И. и Ц.Б., нису доставили одговор на захтев иако је захтев уредно уручен њиховом пуномоћнику дана 12.02.2013. године, према доставници у списима.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Сл. гласник РС" 111/09), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде донета је одлука као у диспозитиву исте, јер је Управни суд нашао да је оспорено решење донето уз повреду правила поступка прописану одредбама чл. 8, 9, 125, 133. и 134. Закона о општем управном поступку, које се односе на утврђивање одлучних чињеница од значаја за доношење законитог и правилног решења и учешће странке. Ово стога што се у поступку одлучивања туженог органа о захтеву заинтересованог лица за издавање одобрења за изградњу, као претходно питање поставило питање стабилности и безбедности објекта на који се захтев односи, па је при решавању тог питања, по оцени Управног суда, тужени орган био дужан да спроведе законит и потпун испитни поступак уз учешће свих заинтересованих страна, а то значи и тужилаца као власника станова у предметној згради. Како није поступљено на наведени начин и како је оспорена одлука донета без одржавања усмене расправе у смислу члана 139. Закона о општем управном поступку и без достављања извештаја републичког грађевинског инспектора од 21.09.2009. године, уз пропуштање самог инспектора да обезбеди учешће свих страна у поступку, Управни суд је нашао да је оспореним решењем повређен закон на штету тужилаца. Стога је суд уважио тужбу и поништио оспорено решење да би у поновном поступку тужени орган на несумњив начин утврдио све релевантне чињенице па и оне које се односе на имовинско-правни статус подрумских просторија на које се, поред осталог, односи захтев за издавање одобрења за изградњу, доводећи те чињенице у везу са стањем у приложеној документацији, како би се ценила испуњеност законских услова, у смислу члана 91. Закона о планирању и изградњи, за издавање траженог одобрења.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је иста донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на чињенично стање утврђено на усменој јавној расправи одржаној дана 24.12.2012. године пред Управним судом у присуству тужилаца, туженог и заинтересованих лица: Општине Стари Град и подносиоца овог захтева. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења, а образложење побијане одлуке садржи јасне и одређене разлоге којима се суд руководио при оцени законитости оспореног решења и у погледу чињеничног стања и у примени материјалног права, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева, па је с обзиром на повреде правила поступка, на које је правилно указано у побијаној пресуди, нашао да су без утицаја на другачије одлучивање у овој управној ствари. Поред тога, имајући у виду да се побијаном пресудом тужба уважава и предмет враћа на поновно одлучивање, подносилац захтева има могућност да у поновном поступку штити своја права и на закону засноване интересе.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 04.04.2013. године, Узп 41/2013

Записничар,

Гордана Богдановић,с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић,с.р.